

NAGY BALÁZS PÉTER

Narkisszosz a tisztásra ér

Ahol szűz virág terem, és
mintha csak nekem dalolnának a
madarak – miért nem elég?

Ahová a nagyvaddal érkezünk,
mint gazzal benőtt sziklatoronyba,
onnan már nincs hova.

Tükröződve igyekeztünk egyszerre
ugyanazzal, elbújni és elszaladni a
vastagtörzsű fák között, de szarvunk,
de dárdánk mindig elárult,
mindig fennakadt valamin. Ha
hibázott, én előnyhöz jutottam. Ha
hibáztam, ő megszökött előlem.
Így telt az életünk a tisztásig, ahol
nincs hová elbújni, nincs honnan
meglesni, várni és kijátszani a másikat,
csak a szűz virágok illata, csak a
madarak vannak és mi, a betolakodók.
Mint vadászat közben a változó szélirány,
zavar vagyunk. Rés egy világ kőfalán.